

HR-2024-2368-A

Etteroppgjør etter feilaktig klassifisering som oppdragstakere

Karoline Findalen Myhre
14. januar 2025

Kort kommentar til faktum

- **HR** legger til grunn en enighet som ikke er riktig

«enighet om at .. et etteroppgjør må baseres på at de reelt sett **har vært** arbeidstakere» (avsn. 65)

- **RAs** syn:

- Et brudd på aml. § 1-8.
- De tre «*skulle vært arbeidstakere*» i perioden, men de ble ikke behandlet som det.
- Partene har praktisert og gjort opp ytelsene seg imellom som om det var et oppdragsforhold – har betydning for etteroppgjøret.
- At HR legger til grunn at de var AT synes å påvirke vurderingen av hva slags krav HR mener det er.

RAs erstatningsrettslige innfallsvinkel

Det var ingen gyldig
arbeidsavtale å ta
utgangspunkt i

Brudd på aml. § 1-8

Systembetragtninger

- Andre typer feilklassifisering
- Brudd på andre bestemmelser i aml.

Flertallets utgangspunkt

(76) Arbeidstakerstatus innebærer at amls tvingende regler skal anvendes på det arbeidet som er utført.

(78): «RAs henvisninger til bestemmelser i arbeidsmiljøloven om erstatning ved brudd på loven, gir ikke grunnlag for noe annet prinsipp.»

Rettsregelen (avsn. 79)

«Utgangspunktet må være at riktig klassifisering som arbeidstaker **kan** gi grunnlag for tilleggskrav basert på arbeidsmiljøloven.»

Unntak: Hvis det som allerede er betalt, helt eller delvis kompenserer for de kravene som er fremsatt. Fradrag for å unngå overkompensasjon.

Konkret vurdering i den enkelte sak

- RAs anførsel II

Ugyldighet -
Restitusjonsoppgjør

- Det er feil når LR tar utgangspunkt i **oppdragsavtalen** og tolker og utfyller den med preseptorisk bakgrunnsrett.
- Oppdragsavtalen er **ugyldig**.
- Det må foretas et **restitusjonsoppgjør**.

Mindretallet - utgangspunkt

Et alminnelig pengekrav
om etteroppgjør av lønn

- Kravet er ikke en tilleggsutbetaling som kan ses isolert
- Må se på hva kravet er et *tillegg til*

Ikke krav på mer enn de ville mottatt om avtaleforholdet hadde vært riktig klassifisert fra starten av

Mindretallet – Oppdragsavtale vs. arbeidsavtale

En vesentlig forskjell
mellom
oppdragsavtaler og
arbeidsavtaler

Oppdragsvederlaget
skal dekke mer

Timehonoraret gir
ikke uttrykk for
inntekt per time

Oppdragsavtalen
regulerer normalt
ikke overtid

- Konklusjon:

Vederlaget de allerede har fått skal dekke **de samme elementene** som det er fremsatt krav om i saken (avsn. 148)

Mindretallet - Ugyldighetsvirkning

- Motpartens krav forutsetter at oppdragsavtalen settes til side som **ugyldig** (avs.149)
- Det kan ikke tas utgangspunkt i **enkeltelementer** av hva som er avtalt innenfor uriktig avtaleramme – oppdragsavtalen – for så å legge til preseptoriske regler i aml, tariffbestemmelser osv. (avsn. 151)
- = Sammenblanding av to helt ulike avtaletyper og vederlagsformer
- Risiko for **dobbel dekning** eller for **lav** dekning

Mindretallet - Ubetalte timer (avsn. 154)

Hvis arbeidslønnen beregnes først, og man deretter gjør fradrag for mottatt vederlag, vil man kunne ta høyde for at **vederlaget kunne dekke mer** enn de timene som ble fakturert.

Ubestridt at anvendelse av oppdragsvederlaget som arbeidslønn per time innebærer en **overkompensasjon** sammenliknet med hva andre arbeidstakere mottok.

Mindretallet - Overtid

- Utførte arbeidstimer skal godtgjøres som utført i et arbeidsforhold – ut fra de preseptoriske regler som gjelder for dette, og hva som lovlig ville vært avtalt – og at det samtidig gjøres fradrag for det vederlaget som er mottatt etter oppdragsavtalene (158)
- Fradraget settes tilsvarende næringsinntekten.

Mindretallet – Konsekvens (avsn. 160)

LRs resultat (og flertallet i Høyesteretts) får som konsekvens at ankemotpartene vil motta **vesentlig mer** enn hva en ansatt med 48-timers turnus ville mottatt for samme arbeidsomfang.

«Opprydning» i klassifisering er **ikke et moment** i beregningen av etteroppgjør.

Mindretallet – Ikke grunnlag for et påslag (162)

- «Jeg finner imidlertid ikke grunnlag verken i *avtaleretten*, i den *alminnelige kontraktsretten* eller i *arbeidsretten* for at feilklassifiseringen i seg selv kan begrunne *et påslag i lønnsvederlaget*, slik lagmannsretten kan forstås når den viser til at deler av honoraret kan anses som økonomisk kompensasjon for manglende arbeidstakerrettigheter. Dersom det er *oppreisning* som kreves, må et krav om dette ha hjemmel.»

Feriepenger

Uenighet om:

1. Rettslig grunnlag for kravet – ferieloven § 11 jf. 7 eller § 14?
2. Når begynner foreldelsesfristen å løpe – ved opphør av arbeidsforholdet eller suksessivt for hvert år?

Ferieloven § 14

« Dersom arbeidsgiver [...] forsettlig eller uaktsomt **unnlater å sørge for at arbeidstaker gis feriefritid og feriepenger** i samsvar med reglene i loven her, plikter arbeidsgiver å betale erstatning.

Erstatningen skal omfatte det **økonomiske tap og en rimelig erstatning for velferdstap**. Ansvaret kan lempes dersom det på grunn av skadens omfang eller andre omstendigheter er rimelig at arbeidstaker helt eller delvis bærer skaden selv.»

Foreldelsesloven § 3 nr. 1

1. Foreldelsesfristen regnes fra den dag da fordringshaveren **tidligst har rett til** å kreve å få oppfyllelse.

I vår sak: Hva var forfallstidspunktet?

RAs anførsler

De tre kunne krevd
ferie og feriepenger
ved utløpet av hvert
ferieår.

Rettsvillfarelse hindrer
normalt ikke
foreldelse

Sammenhengen med andre betingede krav og samtidighetsprinsippet (avsn. 126)

Grunnprinsipp at kreditor ikke selv skal ha herredømme over friststart

AG er i en misligholdssituasjon – vanligvis vil foreldesfristen ha startet å løpe når misligholdet oppstår

Er samtidighetsprinsippet relevant 12 år senere?

Forholdet til EØS-retten

RAs anførsel:

Det er ingen EØS-rettslige forpliktelser som tilsier at foreldelsesloven skal settes til side eller tolkes innskrenkende

- Arbeidstidsdirektivet regulerer ikke foreldelse
- EU-domstolens avgjørelser er ikke overførbare til spørsmålet i vår sak og kan heller ikke ha direkte virkning i en sak mellom to private parter